

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazetă ese de 2 ori: Joi și Duminică,
Foi, când concedu ajutoriale. — Preturi:
pe 1 anu 10 fl., pe $\frac{1}{3}$; 8 fl. v. a. Tieri este 12 fl.
v. a. pe unu anu său $\frac{2}{3}$, galbini monsunatice.

Se presupune la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Taxa timbrala a 30 cr. de fiscare publicare.

Anglo XXXVII.

Nr. 88

Braslov 131 December

1874

Resunetu, care astépta respunsu.

In „Gazeta“ din 26/14 Noembrie a. c. nr. 83 „un Calator“ trage atenționea inteligenției române a meditașă săraci tineuti, ce eră de a lăsa faci cu alegerile deputaților distali în an 1875. Această apelă — după mie — e chiar la tempon venit. Bine ca legea electorală încă nu avem, nu și suntem cu ce monstru va fiș distal Pestana, totuși ne potem face socotă despre ea, va se dica; potem sci a priori, ca va fi căsuță se pote de ne dreapta și asuprîntîria pentru noi, cu statu mai favorabile ciocnitorul. (A situ cu cenuz enorm R.)

Fia! Români totusi — eo ipso — trebuie să se cugetă să a se rezolve — și încă de tempuriu — ce tinență au de la lău facă cu alegerile viitorie, „activitate” său „pasivitate”, „la ună din două trebuie să se rezolveze, dăr̄ după „una precumpenire matură, solidă și solidară,” una din două se-o primăște cu totii, cu frunte deschisă, cu cugetu și anima curată, fără rezerva, — ce va decide majoritatea, la acea se se supună și minoritatea, se nu mai amblamă orbecându — că în trecut — și se ne mai inselăm noi însine pre noi, — destul ne inselă străinii; — se lepadamă cu totii interesele private, și se se consacram sănii cause naționale.

Amu diso: „activitatea său pasivitate.“ Acum se vedeme care din două ne-ar¹ fi mai favorabilă, cu care ne-amu ajunge, său celu pucios cu care ne-amu apropiat de scopul la care nisimur? Pasivitatea s'a potutu si se poate motivă destul de bine, cu deosebire, deca vomu cogea la arbitrajul ce domnește astă-di, deca vomu cogea, ca astă-di nu domnește dreptatea, ci egoismul unei rase orbită de sumetia, carea că se-si poate sustine repremânta, calca în petioare totu ce e dreptu și sanctu, nu se ar² îndofo un minutu a se dă cu trupa cu sufletu cu totu satanei, deca vomu cogea că în dietă din Pest³ a versulu celor ce cauza dreptate, egitate și egalitate, suna că versulu „in pustitia“ s. a. l. molle, fără molte, vedindu ca chiar la vețele noastre, în adunarile municipali ori catu ne sfarmamă, nu potem să ajunge mai la nimică.

Ve marturisescu sinceru, eu unulu anu fostu pentru passivitatea statorii la Mercuria, si cu atat mai tare, pectru ca locuiesc intre maghiari, le-amu si cunoscutu totu apucaturile, si m'amu convisu, ca „n'ai cu cine a te intilege,” si amu cugetata intu mine, pentru ce astata tempu scumpu pierdutu? ei totu nu te asculta, nu se indrepta, ochi au si nu vedu, urechi si nu audu, lasa-se sa faca de capu, si deca vomu confesi cu ei, si totu aceea voru decide, ce voru, ca si cindu nu ai fi de facia.

Esperinta' inse de 6 ani m'a adus la convingere — serioasa —, de 6 ani l-am lasaat de capulu loru. Pre ei nu i-au mostrata conscientia, — nu, pentru ca de la si avutu, si-o au omorit — au mersu inainte pe calea apucata, pe calea ce ne duce patrii in abis. Mai la inceputa anu adus legi a carora macarui unii ~~gas~~^{si} se vedea — dicu-se vedea numai — a favorizat nationalitatilor, preste scurti tempu le-au partit uia si de acelui favoru „parutu”, asta-si sa supulca a ne inlantuit si mai tare, si chiar ce ne-an recognoscute eri.

asta-di ne denega. El merge înainte, și în totă diu', pre totu pasiula ne rapesc cale o palma și din terenoul celu pacinu ce l'amu avut, preacandu noi standu pre locu, nu nămăi, ca nu înșafiamu, d'er mergemind indrept. Destul ne-am planșu, ca legea pentru nationalități pentru noi și nedreptă, și asuprătura, astă-di striga maghiarii în gură mare, ca acea lege nu și drăpă pentru ei, și voiesc a constrângi pre „ciocoli conscripsi” că se aducă alta, pentru ei și mai favorită, și pentru noi de totă asuprătura, nesufărător chiar, — ministrul se prefacă a ne favorișă, ciocoi -lu ataca, va se dica: ei înlesnești mediale de a se justifică în ochii naționalităților.

Vădindu cicoici, ca ne-amu retras, în cugetu loru, ca dormim, se sufulca a merge și mai departe. — În Reginul săescu au facut o coalțiune în contra noastră, an decis: „morte românilor,” (se făj poceag!) de cău n-ai potuș es-tirpă în a. 1438, candu văti unitu trei în contra la unu, acum . . . . a trecutu, se pote înse, ca opinindu-se în contra noastră, se luncită, și insuși voi se ve nimiciti pre voi), asia, ne-au aruncaț manușii oblu în ochi, acum — chiar de amu si i dormită — trebuie să ridicam manușii aranțata, și cu frunte deschisă, cu tarja barbatăscă — virtute romana — se ne uitam oblu în ochi loru, și, de amu ingeunchiu de ușa sa la ori, de atatea ori se ne resculamu, și se ne luptam mai departe, de 2, 3 ori de 10 ori chiar cădeau, nu vom dobendii nemica, a unprecidé ora înse vomu castigă o palma de teren, și — amu înaintat, — adi pucinu, mane mai multă, în fine ne vomu sfâr co-teva. Săr' potă dice mai multă, destul înse o-data stată. — Din totă acestea săr' potă deduce, ca eu sun „activist.” Se pote, dăr' astă nu-mi e „hotarită finale.”

Domnilor! Fratili! Vedeti, int'ro di de serbatore mi-amu pusă ideele, parcerile pe harthia, se pôte ca parerile mele se să gresească, scălciate, ve rogu nu me judecati, ci cugetati serios asupra acestui obiect, apoi conferiti 2, 3 insă la oală, în urma adunării-ve în cluburi, meditați și desbatăti serios cu sânge rece, rezultatul debaterilor, său chiar și al manifestărilor private, dati-lu publicitate, că pre asta ca le se ne lămuresc ideele, se ne informam și se ne întelegem cu toți, (Abrudu, Blasiu, Brasoviu, Clusiu, Dev'a, Gherla, Nasaudu, Sibiu, Teca, Reghin etc.) să intielesi, apoi se ne adunamă int'ro conferință a întregiei inteligenții române din tâta Transilvania, și se ne susțină programul bine rumegat, la care să se supuna nu numai minoritatea, ci totă romanimea, se amblăm cu toți pre ocale, se nu mai orbecăm. Cu „resușinetul” de facie singura stată amu dorită se sjungeam. —

Inca una, eu nu-su conducatoriu, n-am fostu,
si n-am pretensiunea de a fi, credu inse ca si eu,
si altoru fia-carele este chiamatu, are detorintia de
a consultat despre totu ce se privese prosperarea na-
tionala, conducatoriu apoi la randul loru au de a
pas iniante — si a ne conduce.

Unul dintre cei mai mici m/p.
de pre-Maresin, nu deosebe de Arissin.

Din pasul Rodnei, în dilele suferințelor.

Inca o dovada de adeveratu patriotismu ungurescu.

Imperat fa dreptate,

in digitate [11]

Canto popolare

I. Pana cand se pana unde superconstitutio-
nalissime regimur tota asia? Voiesci in adeveru, ca
poporul romanesco se iei lumea in capu d'inainte de?

Ni s'a implu cu'pa suferintelor! nu mai potem suporta!! . . .

Nu e destulu, ca națiunea ungurăscă cu regi-

mulu sea în frunte imbuiată și coplesita de celu mai crass fanatism și imbătă de deliciulu su-prematiei sale n-a rapit Transilvania, l-a nimicită autonomia, n-a impusă legi asupriori și ocidic-tore de orce progressu, de orce desvoltare naționale, morale, culturale și umană; nu e destulu, ca prin-
ra' văstra justitia aporica a-ti espropriat și expuse perineiunii sale intregi, ér' tiea' a-ti expu-
su-o unei administraționi ce sămană unui vanda-
lismu si prin acăstă' statului la perire; nu e des-
tulu, ca tōte vîsteirele statului se folosesc numai
să scopuri exclusiv maghiare și maghiaristorie;
nu e destulu, ca în locu de a-ni redică institu-
ție de crescere și dela acela ce le avem la luate suc-
cula de viață; nu e destulu, ca nu ni permitteți
cultivarea limbii în legislație și juriudicție, ma-
ni-o alungăi și de acolo, unde elementul roma-
nescu și curata și unde statul nu are nedă unu
interesu amenințiatu; nu e destulu, ca a-ti des-
bracatu milioane de tineri romani de celu mai

santu dreptu alu omului, adeca de dreptulu de a-si dà succursulu la sustinerea statului, dreptulu de a-si alege reprezentantii sei in senatul statului; nu este destul, ca poporul roman din fericitura statutu ungurescu pana acum'a nu se bucura decat numai de detinorim, er' nece de unu dreptu. Poporul romanescu suporta totu depositele, plateasca bira, si deca nu pot'e, i se vinde boula delui jucu, vac'a din statul si hain'a de pra densulu, face aruncuri, prestreaza celu mai mare sacrificiu, cea mai scumpa contributie, contributies de sange, punedea cei mai vengioși copii la altariul patriei — bucuria lui inse, ca drepta respirata si mangaiare la totu aceste, ei este, ca scolele lui suntu ignorete si disolvite, e lipsit de institute de cultura, de instructiune si educatione; e debarcat de dreptulu electoral, de dreptulu de a se folosi limb'a sa cela pacinu la affacerile sale juridice si politice, mașine polmase nu se va pot'e intielege nicio notariorul din comună in limb'a sa

Tot ceste si alte cu suete, ce in seculul libertatii poporului numai in Ungaria's constituionale le pot fi — au nu vi sunt destale? Voiti a vi completat opera tiranistă, voiti a mi distrage, sige si nimici tot invorele de victimă, său a ne astrișe pe fugimi din astă tără ingrasiata cu sânge românesc? Văi propusu a nimici si acele sporadic institute românesc, ce mai există, că nisice seveniri triste ale unui tempu mai fericit; voiti că românesc nemincă se nu existe, totuși se nimici.

Destulu, sjunga-va tirani mascati! Desceptati-ve
baream in 6'ra a 11 si vedeti in ce prapastia a-
duceti tiera, statului! nu aduceti poporale la des-
parare si la convingere!

nice schimbă de dreptă, aderu, justitia și egali-
tate! Nu smulgă credința totală din conștiință
Românilui, ca nu e bine!

Aș fi tempul, că baremu la acele municipiu-
și districte românești se le dată buna pace, cări au
un trecut istoric, o vîrstă seculară și cări potu-
se exista pre venitoriu și fără concurență statului și
de al cărui existență și legătu ră prospetimea
și progresul poporului din respectivile tineruturi;
ar fi să vă aduceti a mente și se nu ve înveci-
voindu a, ve îndopă setea maghiarismului vostru cu
înveciunile hânnisită!

II. D-le redactor! Vă am reportat cu alta
ocazie despre reprezentanțe ce s'a votată cu
aclamările în sedința universitatii districtele
din 8 Septembrie a. c., ce s'a înaintat în întrebarea
ministrului de interne „dece să pôte susține
districtele Naseudului și pre venitoriu”, — care
reprezentanțe vi-o trămitu în copia spre publicare.
Publica lu se va convinge despre pondul argumen-
telor, prin care se arată pana la evidentă, cumca
acestă districte pôte susțină și pre venitoriu. Înse-
ce se vedi??

In proiectul ministr. resp. al comisiunii sale
despăsă aroanele municipiilor în sect. II. § 18
între municipiale ce ar fi și se sterge se adă și
districtele Naseudului.

Cându asi scă, că parentii patriei noastre în
adereu suntu asă predici trebousă și fără barbatii
de stat, și nu un alt scopuri ascunse decât pro-
peritatea statului și fericirea și progresul popo-
rului, — li asi pone întrebarea, ca: ce însemnă
să astă comedie? Peințu ce în întrebău jurisdic-
ținea Naseudului și în urmă dispresuie și discon-
sidera responsul primitor! Ce însemnă astăta
satiră paradoxă?? Dér sum convinsu, că astăta
întrebare ar fi desiderat! Sună convinsu despre sco-
puurile unilaterală și măscate, ce se urmarește de
sus, dela palaturi pana la ultimul dascalu popu-
lar, mă pana la celu din urma Csikos. Apoi ce li
pasa la cei de susu de sărite, de suferințele și de
nemulțumiriile popoșelor!

In alte stări, unde constituția nu este
monstru, unde libertate nu suntu insulte, unde
dreptul și aderul nu jace în aresturi și catene
— aci dicu nescă omeni, ce nu numai disconzideră
și ignoră interesele și drepturile unor țărani întregi,
dér le calca chiar în petioare, unde salu-
tea și bonăstare comună se lovesc în facia, atari
barbatii săr' timbră de perfidi, de tradatorii stan-
lui, mă săr' pună pre bancă de acusa. Dér la
noi! ah! la noi și numai că la noi! La noi virtu-
tea este inocență cu virilul, aderul cu mitiu-
nă și perjuriu; la noi amici progresului și ai
saluiei comune suntu aici, ce lucra pentru regresu,
suntu aici ce astupă fardelegile și crimile guver-
nului, ér' cei ce le dău de golu suntu timbră de
criminali și persecuții pana în viță din fa-
milia.

Se cutză numai ceneva a timbră pre Minis-
trii nostri de proditori și intereselor popoșelor
și ai statului, se cutză ceneva a dice, că Apo-
nu este idealul justiției, se cutză ceneva a trage
la respondere pre guvern și a-lu pune pre bancă
de acusa pentru injuriele sale, — și se vidi frate,
ca nece nu ve vîsa pana candu la vei trezi
în M. Oiorheu, său de refă și cără furor desobisită,
în palatul din Vatin... . . . Asă suntu temurările
de acum, asă stă rătă sortie; astădi totu suntu
asăpoda. Cale ce a fostu inimicul celu mai mare
popoșelor din fericitula regată alături Ungariei și
inimic alăturiu, astădi este celu mai intimu
consiliariu alăturiu; apoi se mai acceptă, că ra-
nele și crancenele doreri ale popoșelor din Unga-
ria se-să capete de undeva vindecare, se mai as-
ceptă după respectiva drapătii, alăturiu și
alăturiu progressului! . . .

„Numai aici suntu dusmani pa-
triul sale, cări nu-i descoperă relile și
cari o lingusiesc!” dice Barn. Pierre; la

noi acestia suntu amicii celu mai bunu al patriei și
suntu remunerati și incarcati cu posturi grase.

Suferințele popoșelor din Ungaria, suntu
marți, suntu teribile, mă nesufrițore, acesta o scie
ori care eare cunoscă starea țăcălossă; dér' cumca
stăpanitorii nu se interesează de dorerile popoșelor
mă le înmulțescu în totu ocazieș, înce este o
fapă constatație de o mie de ori; cumca stăpanito-
rii nostri ni suntu celu mai înversuini inimici ur-
mări de seni; altcum ce se acceptă dela neșe
omenei lipsiti de oră sintu de dreptate, despăsă
chiaru și de cele mai primitive simileminte omă-
nesci facă cu naționalitate.

Libertatea ungurăescă este una sarcasmu amaru,
unu scorpiu, unu monstru fară nume, ce uide
naționi; iubirea ungurăescă către alii naționi este
una păgarătu cuvenită alături creștinie și alii
moralului omeneșmei; parola ungurăescă este ide-
alul mințiunel, a totu ce e.

(Va urmă).

Miseră finanțelor maghiare clatină Dualismulu.

Prestă doiu ani pactul dualistic are se se
la revizuire si — de nu va da Dumidescu și
tempuri mai bune — are se se si reinnoiescă.
Acătu imprugurare preocupa înce de pre acum
publicistică austriaca. Aliatii ungurilor, vădieni
miseră finanță, în care nota egenomia ungurăescă,
suntu tare ingrijită de ceea ce an se uide
la nouă pastare. Ei se intrebă, ca întru catu s'ar-
mai potă renău unu nou pact pre diece ani cu
niscă omenei, caror u tempo de siepte ani li-a
fotu prea de ajunsu, că se ruinează mai totu material-
mente si in unele privințe și moralimente o popo-
rațione de 15 milioane.

In editiunea sa dela 4 Decembrie diariul de
Viena's „Neue freie Presse” tratăza seriosu astăta
cestiune, care pentru noi romani este cu atat mai
importantă, ca catu vedem, ca se apropia de acea
fericirea rezolvare, ce credem cu i va pună capete
si o va trece în dominium istoriei, spre a-i con-
servă suveranitate prin înregistrare pe cetători, ce
le-a comis cu voia si fără de voia, cu sciinția si
fara de sciință.

Findu ca articolo aparutu în numită foa în
obiectul acesta este de o mare gravitate pentru
problematică existență a celebrului Dualismu, ei
damu si noi locu aici după traducătua „Orientului
Latinu,” și adecă:

„Incurcările relaționări finanțare ale Ungariei,
se intielege de sine, ca nu au pututu reținău ne-
considerate în cercările politice de aici; ele au de-
șteptat cugete seriose statu în simbol regimului,
că si alăturiu parlamentului. Noi suntem legati în
affacerile noastre de una associat care, de si este
independente în portarea economiei sale, totuși e-
se asupră năsă o influență statu de mare,
în catu calamitatea sa finanțare pôte se fă forte
stricțiōa pentru noi. Décă noi astădi ne e-
spriemem parelile noastre si trămitem peste Lat'ia
niscă do gēne aspre ungurilor, acesta o fa-
ceme flindu ce avem dreptul se ne mestecanu
in manipularea finanțelor sale precum si densii
ar' potă se o facă în sensul contrarui. Este o pa-
retere foarte lată și prin experiența deja comprobată,
ca Ungaria nu va potă satisface obligaționilor
sale primite către intrăgă' monarchia, de cumva
noi - va succede o regenerație finanțare.

Sub acătu intielegem noi nu numai obliga-
mentul de 32% pentru trebuințele comuni pana
la finea a. 1877, dér' si indatorirea pentru viitoru
si încă foră respectu la vre-o cifra fiscală ore care.
Alimentrele înse cogeaungarii. Candu densii ne
asigura, ca voru cercă se corespunda obligaționau
lui lor, atunci ei intielegem numai indatorirea pe
diece ani si cogela, ca după eșpirarea periodului
acestuia, si voru innoi obligaționau asia, după cum
le va convine loru. Dapa cursula ideilor din Unga-
ria' acătu ar' si se se intempe asiā;

Dupa ce noi peastră prețiful de 30% din da-
toria comuna ne amu invota la dualism, candu
vomu avă se facem nouu pactu cu densii, atunci
mai scademu din pretiu, adeca pentru cealalti
10 ani se le dam ungurilor unu rabatu. Si asia
deca vomu continuă pactul din diece în diece ani
vomu ajunge în fine numai la o frangere decimală
a costei, ce ar' si se no plată Ungaria' pentru
afacerile comune.

La astfelul de stare a lucruri, la ast-
felul de efecte, noi cesti de direcția de Lait'a, a-
venu totu caușa, se cautam cu energie a adminis-
trare finanțelor ungureș, că se ne scutim de
calamatii, ce pôte ce nu se aduca economia
cea rea a asociatului nostru.”

Acestu dreptu -lu avem chiaru pe basă pac-
tului inchiat. Acolo se dice expresu, că „sta-
bilirea ecuilibriului între venite si
cheltuieli are se fia principiu con-
ducătoriu în administrarea ambelor
finanțe.”

Intrebamu noi acom pe unguri, au corespunsu
densii acăni obligeantul? Fost'au principieale
de finanțe ale lui Ghyczy dela primirea portofoliului
sau pentru ecuilibrarea bugetului?

Ce a fostu ora altă administrare lui Bonay
si a lui Kerkapoly, decata unu caușu înfricoșatul
de proiecte, cari nu numai ca s'au departat de
ecuilibru, dér' l'an ruinăto în totul?

Pre basă a legii positive avem unu dreptu
pe pretendem de lale recință nostri de dincolo de
Lait'a o astfelul de administrare a finanțelor,
care se aduce unu ecuilibru între venite si
cheltuieli.

In temeiul acestui dreptu contractualu
trebuie astădi se pasim u ne ocupă si cu cestiu-
ne horvedilor. Ministerul unguresc de resbella se
paște a fi idee incorporata a toturor prejudecătorilor
si patimilor soiului maghiar în catu se atinge de
honvedii.

Lui nu-i ajunge bugetul, care i l'a votat
Cameră's cea de sigură iubitorie de honvedi. Elu
trece peste bugetul acesta cu o audacia si nega-
tare ca si cum finanțele ungurești ar fi cele mai
infractorie. Noi trebuie se pretendem că in buge-
tul honvedilor se se introduce niscă reducere catu
se pôte de adanci, fiindu ca acestă reducere suntu
factorul pentru a potă ajunge la ecuilibriul finan-
cielor cu l'am stipulat prin contracto.

Pestră noi honvedii nu suntu de catu o sim-
plă gardă civilă, unu elementu de aperare, ce
ce se ajute armata comuna, si care nu trebuie in-
tocmă că o maradina sterpiōa se störă poterile
cele mai bune pentru trebuințele comune. Unga-
ria' mai are inca trei ani pana la eșpirarea pactu-
lui inchiat.

Ne place a speră, ca pana atunci i va succede
se restabilă ecuilibriul în finanțele sale. Décă
ince acătu nu s'ar' intemplă, atunci noi de sigură
vomu aré se cerzam cu totu rigoare, ca facut
Ungaria' totu pentru a ajunge la acestu scopu si
numai nessuțiele cele mai energice, si mai sincere
vomu potă fi considerate la nouă caușare.”

Impotenti' a si — desperationea. Clu-
bul partitei lui Deacon-Pescariul a tenuut în 6
Decembrie o conferință, ale carei concluzie dovedescă
o vedea impotenti facia de cele mai arditoare
cestiuni publice interne. Atâtul doi primu ministru
catu si ministerul de finanțe declară, ca guver-
nul - si îndrepta decamdată a sa atentiu-
ne numai asupră proiectelor de dare, era in privi-
tia reformei administrative nu va prezenta camerei
nicio proiect. Resolvarea acestei cestioni o re-
serves pentru nouu parlamentu, ce se va compune
pre baza nouu legi electorale. In urmă' acătu
cestiuva acceptarii proiectelor de dare s'ar redi-
cu la valoarea si însemnatatea unei cestioni de
partita.

Va se dica ungurii spera a introduce refor-

mele cele mai neaparat necesare chiar ca ajutoriul acelei diote, care din alta parte se crede, ca va fi chiamata a tinea luminarea, candu suferindu-si va da susfletul. Tare reu trebuie sa stie lucrurile, candu salvarea se astepta dela noua stirpitura de lege electorală.

Processulu Arnim.

Affacerea Arniai devine totu mai scandalosă. În 9 Decembrie a. c. sa începută procesul verbalu contră contelui Harry Arniai de președinte ambasador imperial în dispozitie. Tota lumea politică se interesăza de rezultatul acestui proces care a fecundat în urmări diplomatică. —

Amu fostu promis, ca vomu reveni la elu. Innainte d'a cumpeni inse insemnatales lui principiaria, vomu se descriem in scurtu fazele, printrare a mai trecutu pana in momentul de facia.

Vedioramu, cum contele de Armin să arăstă
fara de vede și cum pentru antaina să hrănucă
în inchisori cetații (Stadtvoget) ar spăli din
cause sanitare transportat în spitalul bunimii
„Charibis” și pediu cu cea mai mare rigore. Act
lui obștei să se cintătui de medicii judecătoresci.
Acestia l-au vediindu, ca contele de Armin desine din
în dii în mai bolnav, să declară în fine, că
starea sensațială lui recere neamănă să să elibereze
din inchisori.

Pe baza acestor declaratiuni tribunalul decis punerea lui pe petitor liberu pelunga o cautie de 100,000 taleri care indata s'a si numerote, interdicindul totodata de a se departa din imperiul german. Eliberarea lui Arain fu primita si in afara de Germania cu mare satisfactiune de catre opiniiile publice.

În ceea ce este la putină parte încorespunzătoare dintr-o Armin și secretarul de stat Bölow, referitor la edarea scrisorilor diplomatice pe care se înviorășește Armin și la fi suprimită, acuzația său delatoratură. Publicaționarea acestei corespondințe a facut, că opinioneas publică se să plece și mai mult pe partea lui Armin. Tonul brusac și ingamnat, în care dilu de Bölow pretende edarea scrisorilor de la Armin contrăstă multă și în mod foarte nefavorabil cu limbajul energetic și conștiu de sens alu responsabilului acestuia. Mai cu seamă un punct din acea corespondință a provocat neplăcerile său mai bine din nervositatea lui Bismarck. Într-un din scrisorile sale adesea se apere contele de Armin contră insinuațiile Bismarckiene, după care elu (Armin) aru fi conspirata împreună cu o persoană înaltă intimă legată de împăratul Wilhelm, în contră a lui Bismarck. Se afirmă ca sub această persoană înaltă aru fi întărește însăși împăratul Augusta, și ca în originalul scrisorii lui Armin aru fi chiar expresă deasă numita.

Nă ajuns înse cu această publicație, ci au mai urmat și se publică încă două scrisori, ambele de-o tendere, pentru principalele de Bismarck cu totul neplăcute. Primău reșponz, alii, lui Döllinger la o epistolă a lui Armin în care acesta vinea să justifice activitățile să politice că ambasador în România pe timpul conciliului ecumenic, s'a fostu respinsă întrebarea, că nu Bismarck ci deșpuj (Armin) a cunoscut mai atâtva necessitatea de a declara fara amanare resbeu ultramontanismului devenit prior proclamarea infallibilității periculosul statul german. Döllinger respondă în termisi forte amicalibii să recunoșteți lui Armin, dandu-i totodată printre sire unele għobdoli morale preispiratele Bismarck.

principale Bismarck.

Celalalt epistolă e scrisă totu de Arnum care se aperă intrearsă contra invinuiriei bismarkiane, ca ar fi fost și el unul din aceia, cari au jocat la bursă (Börsenjobber). La finea epistolei vorbindu despre opinionea publică din Germania dice, că acesti astăzi se aflu arestată data pe mană și săraci în general, unde curajul

„Prenderea generală,” sub care era înălțată într-o principalele de Bismarck.

Cu publicațiile acestei, în cadrul adevărat devenirea din initiativa sa, și au apărut contele de Armin, cum se dice, din nou „pașa în cap,” ca ce principale de Bismarck, mai sensibili acuma că ori să candu, nu a putut primi lovitură penel lui Armin, fără a cugătă la o nădejde resbunare. Si nici nu a lipsită acestă resbunare. Conte Armin debăsa se mai restăurate pucinu în sanetatea să a devenit fără liberat din „Charitate,” și ecă, ca se pot menesc într-o buala dimineata din nou cu vizita șmenilor politiei, cari veniau să duce erași în in-

hișore. Când îl vedea Armin fă stată de înignotă, incău căpată spasme. Medicul nu lasăra, să fie transportat din palatului lui. Deci ei lăsărau paza la usă. Mai târziu ei concesaseră și ei o prăzna sau la preambulă, însă numai ornată fiindă de unu paditoriu, în fine făcându-se arestul său și formularul în arestul de casă (Hausrrest) pana să stădi în scu nimănesc, care a fostu caușul reareștei lui Armin.

Astăzi vedem înse pă astu demnitarii înalti ai Germaniei standu înaintea judecătoriilor berenișenii pentru de a se apără, contra acuzației, că ar fi suprimitu 13 depesile ale ministerului de externe germanu. Se dice, ca publicitatea va fi escrisă la procesul verbalu. Velum, care accorde affacere acestă ori cumu înse va trebui să ceda.

Revist'a esterna.

GERMANTIA. Mai multe dijurnale aduseră scirea, ca guvernul prusiaș arădă germașilor punctum în Alasăci și Lorena, fără nicio o păță, să ce și să mulțui, el arădă chiar și ajutorii în bani acelor familiile germane, care arădă vor se asiedi în numele provincie. Nu scîntă într-o călăre de adevărată acăsta scire, det în tot casulua ca arădă, la acele două provincie cucerite și rupte de corpul Franciei, au renumă desiderie de locuirorii și ca nemîntă vreau se face acum donațiuni cu averea alțuită.

Dintre 16 deputati din Alsacia si Lorena numai 5 au intrat in camer'a din Berlinu, er' cei alita au date o declaratiune, din carea este urmatorie:

„Membrul partidelor protestante nu crede a-si fi implinito mandatul prin propunerea desvoltata de consociul lor Teutsch în sedintă de la 18 Februarie a camerei. El sunte de parere că, spre a poă apără interesele suprême ale tierii lor, se remasă pe acela teren, pre care l-au ocupat la intrarea lor în camera, și că ca orice ocazie să intre în luptă pentru castigarea ne-prescripțibilei dreptă de autonomia al acelei porționări, pre care numai forța a putut rompe stăpânirea patriei săi. El sunt convins, cumva este ca nepotinția a reprezentă serios și cu efectu interes-patriilor lor, pentru ca parlamentul german nu dreptă a pertinăciasă afacerile speciale ale Alsaciei și Loresei, pentru articolul de legă de la 1871 despre regulare administrativă, și în fine, precum ca limbă desătberilor în parlament este strânsă pentru cea mai mare parte a deputaților din acele doar provincie.”

FRANÇIA. Un telegramă din Paris au dăruiat „Kön. Ztg.” comunică următoarele despre impresiunile mesajului lui Mac-Mahon asupra adunării naționale și a publicului: „Mesajul lui Mac-Mahon, pre care Cassy, vice-președintele în adunarea de ministri, l-a citit astăzi (3 Dec.) în adunarea națională, fu primit cu mare recela. Nămai vîrto 17 pana în 18 membri din centralul dreptădurea semne de complacere. Legitimisti sunt tare sperați, pentru că mareașalul ar inclină prea tare catre stangă. Asupra republicanilor conservatori mesajul n'a făcut recăpătare; și consideră apelul președintelui republicen către omenei de bine un progres. Republicanii radicali sunt nemulțumiți; cei de dreptă, ei recunosc, ca mesajul nu face astuini la lovitură de stat, însă pre de alta parte, adică că mareașalul face concesiuni prea neînsemnante și accentuează puterea la ochi poterile, ce îl e datu adunarea națională.”

Publicarea protocoolelor cartiloru

in Train

—pelo.

III.

Cu privire la trebile si afferantele officiale, care se vor incepe cu **1-a Ianuarie 1873** la sfarsitul unei perioade de 15 ani, se va emite o noua carte din judecatorie, susu insinuat, care va continuta informatiile supradictate, si va fi adaugata la aceasta o noua carte.

urmatorele provocări și dispoziții:
1. Se provoacă totă persoanele, care în urmă
vrau său drept de proprietate, de pensuori arde-
carea, astăzi încă pe temporali autenticari protoc-
olelor arhivă fundiarie, său cel puțin castig-
gatu înainte de **1-a Ianuarie 1883**
credu că potu se pretindă vre o îndrepărare, intre-
gire, descriere, adasugare, să se strângă în proto-
colele cortilor fundiarie, fia în primină compu-

erei corporului fundației să a înțelegătoarea de pretenziuni instablate; cu aceste pretenzioni pasă **Inclusive la 31 Augusto 1875** cu atatea verbișo se le insinuăde, ca un din contra cele spre dâns a upui alio treilea, care pre temere inscrierilor cuprinse în protocoalele fundație, suspendea dela **1-a Ianuarie 1875** va cauza și cu credinția humă altă drepturi tabularie, nu vor lori mai multă în considerație.

Acestă inițiativă are să se întânde pe totă drepturile de posesiune încă neprüfate în protocoalele undurărie, fără obicei, că ară acela în cartile vecchi este său neînțeles din astăzi, ori în fuziuni fusăriile sălăi cartii, făi și registrile săntu caprinsene și băi, să o întânsiu o partidă în privința tracării de posesiune a vre unui bunt casigat, cogare la vîrful judecătoria, și judecătoria a decisu supra acestei instantie, ori bă.

Deci indatorită spre înșinuire căd mai ales
tote acele persoane, să cercoră dreptatea de
posessie la comisiiunea localării neici prin sine, neici
reprezentanți denunțări prin comisiunea său au
existat în valoare; său căruia nu au fostu în stare după
ce alegule locații să se legitimeze afirmația dreptă-
tării de posesie ori de compoziție în con-
ținutul posessorului fapticu adăpost, prin comisiunea si
înscrise în protocoalele fundării: preteștiunile loru
adusa înaintea și însemnată în protocoalele fundării
să fie înregistrată în protocolul general de pertacări, ori ba

b) dupa oclarirea aceleiasi patente de aviticitate din 29 Maiu 1853 si-au adus in valoare dreptul de avicialele seu de recuperare, pomenale, au sub altu titlu legitimu si-ai insusito dreptul de proprietate, seu caroru,

lui li se cuvine terminat mai lungu spre realizarea dreptului de recuperare temporale prin astă se provadă aceste pretensioni pana celu multă la **31 August 1853** inclusiv, spre incognitura amintirilor de drept amintite mai sus sub punctul 1-m, a la insunătă, si în casulu amintita sub punctul) procesului de dreptă pendente, spre adnotare în protocolul fundației, săd dreptul rezarcit primul cal legeal spre strâpările în același; decă în casul b) dreptul de recuperare panoură, ce li se cuvine încă, spre însemnare în protocolul fundației a-să legitimeze cu documente autentice.

neunicătorie inprotocolate, său și au castigato drepturi de prioritate, penru, scrierute, nu altă drepturi principale, insenmări, insenmări si adnotări, ori conscrieri temporale judiciare, său pana la 1-a Ianuarie 1873 inclusiv si voră castigă, se provăze, aceste drepturi din scopul inscrierii lor în foloarea societăților corporaților funduařie pana celu multu **31 Decembrie 1873 inclusiv** cu statutul mai susură, a le insenmări cu catu din contra dreptului prioritatelor castigatorilor, mai inainte si lo voră perde; precind din contra facundo insenmări la timpul coventit, dreptul de prioritate castigăto pana la 1-a Ianuarie 1873, va remane in valore facia si cu acel castigatorii si creditori ipotecari noui, caru au castigato drepturi de proprietate său de penru dupa dîu a acum menzionata.

4. Acele pretensiuni, care se baseda pe deobligamantele urbariale, seu alte referinte de acesta natura, regulate prin patent din 21 iunie 1854, editata in fata de legi imperiale, buca'a LV, nr. 141 sunt eschisi dela provocarile edictale spre insisutare si demonstrare, precum si dela perturbatorii obisnuiti in urma editelorlor fara deosebsire, fiind acestea in protocolul de la la

5. Terminali edictali prescrisi in alinile precedenti, nu admintu neci prorogare, neci justificari ori innoiere da processu.

6. Publicatice protocoile, fundurie se vor considera si conduce dela 1-a Ianuarie 1875 incepand cu carti fundurie conform §. 321 din codul civile generale; deci incepand dela „din” mentionata, drepturi noastre de proprietate, ipotecelor si altor drepturi reali asupra bunurilor nemiscale introse introduc in ele, se vor potrivit castigul si transferul asupra altora, precum si a stergerii printre tabulare legale in acele carti, fara de a deroga intretinutile asupra acestorui bunuri nemiscale, numai castigate, insinuate si legitimate in te-

7. Prescrisele, după care voră avea de a se îndrepăta partile și judecătoriale la impleșirea și executarea trebilor și afacerilor oficiale, însemnate în acest editiu, sunt cunoscute în prezent.

